Dosarul nr.3-3695/2023

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

31 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac
Grefier Aliona Busuioc

examinînd în şedinţă de judecată publică acțiunea depusă de Primăria satului Floreni împotriva Agenției de Intervenție și Plăți în Agricultură privind contestarea actelor administrative,

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanților la proces:

La data de 27 octombrie 2022, Primăria satului Floreni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Intervenție și Plăți în Agricultură, solicitând constatarea ineficienței declarației de rezoluțiune a Contractului de acordare a subvenției în avans nr.49 din 29 septembrie 2020.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, în baza dosarului de subvenționare nr. PA2_APL/2005AN0101, Primăria satului Floreni a beneficiat de sprijin financiar pentru implementarea proiectului investițional „Amenajarea unei zone de recreere cu teatru verde în satul Floreni”, aferent măsurii 2 „Renovarea și dezvoltarea localităților rurale”, prevăzută de Regulamentul privind acordarea subvențiilor pentru îmbunătățirea nivelului de trai și de muncă în mediul rural din Fondul național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 476/2019.

Valoarea totală a proiectului constituia 2 473 209,76 lei, dintre care valoarea investiției eligibile pentru solicitarea subvenției era de 1 781 876 lei, aceasta reprezentând și cuantumul sprijinului financiar aprobat.

Subvenția a fost acordată în două tranșe, în temeiul Procesului-verbal de autorizare a plăților nr. PA-APL/26-10 din 26 octombrie 2020 și al Procesului-verbal de autorizare a plăților nr. PA-APL/11/1/2-21 din 27 aprilie 2021. Astfel, prin Ordinul de plată nr. 8337 din 26 octombrie 2020, în contul Primăriei satului Floreni a fost transferată prima tranșă, în cuantum de 712 750 lei, iar prin Ordinul de plată nr. 3904 din 27 aprilie 2021, a fost transferată cea de-a doua tranșă, în același cuantum. Ultima tranșă, în valoare de 356 376 lei, nu a fost transferată beneficiarului.

Reclamanta menționează că, pe parcursul perioadei de implementare a proiectului, Agenția efectuează vizite în teren pentru a monitoriza progresul înregistrat la realizarea proiectului de către beneficiar. În acest context, la data de 27 mai 2022, Direcția verificare pe teren din cadrul Agenției a întocmit Actul de inspecție nr. 58-APL/is/2022, prin care a constatat existența unor abateri semnificative de la proiectul investițional aprobat. Mai exact, s-a reținut că lucrările de construcție a zonei de recreere și agrement dintre cele două cișmele nu erau finalizate, iar procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor ar fi fost întocmit cu includerea unor date neveridice.

În urma verificărilor, Agenția a concluzionat că Primăria satului Floreni a încălcat prevederile Regulamentului și că urmează să restituie subvenția în cuantum de 1.425.500 lei, acordată aferent dosarului de subvenționare nr. PA2_APL/2005AN0101.

Conform materialelor dosarului de solicitare a sprijinului financiar și Proiectului instituțional, Primăria satului Floreni și-a pus scop crearea condițiilor atractive de odihnă, securitate și confort pentru locuitorii, comparabile cu localitățile rezidențiale Europene.

În cadrul implementării proiectului instituțional, conform facturilor EAA004660792 din 28.02.21; EAA004698362 din 03.03.2021; EAA004859446 din 22.03.2021; EAA005345227 din 04.05.2021, EAA0059087617 din 24.06.2021; EAA006404925 din 05.08.2021, Primăria satului Floreni a procurat de la SRL „Partener Construct” materialele și lucrările de construcție a zonei de recreere și agrement între două cișmele în sumă de 2.473.209, 76 lei. Pentru materialele și serviciile procurate primăria a achitat conform ordinilor de plată anexate la materialele dosarului suma de 1.987.942 lei, suma restantă pentru achitarea integrală constituind 485.267, 76 lei.

Conform deciziei Comisiei de evaluare și selectare, aprobată prin Procesul-verbal nr. 1 din 02-03.07.2020, proiectul instituțional corespunzător dosarului de subvenționare PA2_APL/2005AN0101, înaintat de Primăria satului Floreni, a fost selectat pentru finanțare, fiind încheiat Contract de acordare a subvenției în avans nr. 49 din 29.09.2020, conform căruia s-a aprobat proiectul instituțional/planul de afaceri atașate la materialele dosarului. Conform proiectului instituțional și planului de afaceri aprobat de Comisia de Evaluare și Selectare, Primăria satului Floreni a demarat procedura de achiziții publice: „Executarea lucrărilor de construcții a zonei de recreere și agrement între două cișmele”, procedură care a fost înregistrată cu numărul *****, și conform căreia a fost desemnat câștigătorul achiziției SRL „Partener Construct”, care s-a angajat să livreze materiale și să presteze serviciile de construcție a zonelor de recreere și agrement între două cișmele, în sumă de 2.473.209, 76 lei. Astfel, eligibile subvenționării ar fi bunurile și serviciile prevăzute în cererea sprijinului financiar, proiectul investițional și devizului de cheltuieli, aprobate de către Comisia de Evaluare și Selectare, dar care nu au fost respectate în cadrul executării lucrărilor de către SRL „Partener Construct”.

În cadrul verificărilor s-a constatat că la materialele dosarului lipsește procesul-verbal de recepție finală, însoțit de decizia/acordul/avizul eliberat de autoritatea competentă în domeniul mediului și resurselor naturale, fapt ce contravine prevederilor subpct. 2) al pct. 13 din HG 476 din 18.10.2019 și lit. s) pct. 7.3 al Contractului e acordare a subvenției în avans nr. 49 din 29.09.2020.

Totodată, în cadrul verificărilor pe teren s-a constatat că lucrările de construcție a zonei de recreere și agrement între două cișmele nu sunt finalizate, procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor fiind întocmit premeditat cu date neveridice. Astfel, s-a constatat că în cadrul implementării proiectului investițional Primăria satului Floreni a utilizat subvenția în avans în alte scopuri decât cele pentru care a fost acordată, fiind modificat proiectul/planul de afaceri fără notificarea și acordul prealabil al Agenției, fapt care conform pct. 63 al HG 476 din

18.10.2019 constituie temei pentru inițierea procesului de rambursare a subvenției în avans acordate și rezoluțiunea contractului de acordare a subvenției în avans.

Reclamanta menționează că, în baza constatărilor expuse supra, directorul adjunct al Agenției de Intervenție și Plăți Pentru Agricultură, Petru Tîmbur, a emis Ordinul sub nr. 148 din 11 august 2022, prin care s-a dispus: „1. Se declară rezoluțiunea Contractului de acordare a subvenției în avans nr. 49 din 29 septembrie 2020; 2. Se revocă procesul-verbal de autorizație a plăților nr. PA-APL/26-10 din 26.10.2020, emis de Direcția autorizarea plăților, în partea ce ține de autorizarea spre plată a sumei de 712.750 lei, conform dosarului PA2_APL/2005AN0101, depus de către Primăria Floreni; 3. Se revocă procesul-verbal de autorizație a plăților nr. PA-APL 11/2-21 din 27.04.2021, emis de Direcția autorizarea plăților. în partea ce ține de autorizarea spre plată a sumei de 712.750 lei conform dosarului PA2_APL/2005AN0101, depus de către Primăria Floreni; 4. Se obligă Primăria Floreni ca în termen de 30 de zile de la data notificării prezentului Ordin, să restituie Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură suma de 1.425.500 lei, proporțional subvenției acordate conform dosarului dc subvenționare nr. PA2_APL/2005AN0101; 5. Pentru clarificarea rechizitelor bancare în scopul operării transferului sumei indicate la pct. 3 Primăria satului Floreni va contacta Direcția finanțe și buget din cadrul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură la nr. de telefon *****sau la adresa electronică ***** 6. Se atenționează Primăria Floreni că, în caz de neexecutare în termen a obligației stabilite la pct. 3, Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură va emite mandat de executare în conformitate cu ari. 177 din Codul Contravențional pe care îl va transmite spre executare Serviciului Fiscal de Stat.”

Reclamanta notează că, la data de 14 septembrie 2022, s-a adresat cu cerere prealabilă către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură. Prin Decizia Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Moldova din 06 octombrie 2022, cererea prealabilă a fost respinsă.

În drept, reclamanta invocă prevederile art.992 alin.(1), art.993 alin.(1) și (2), art.359, art.357 din Codul civil, susținând că declarația de rezoluțiune a contractului este ineficientă și nu poate produce efecte juridice.

În acest sens, menționează că, teoria actului juridic ineficient se întemeiază pe principiul potrivit căruia nimeni nu poate transmite sau constitui mai multe drepturi decât cele pe care le deține. Totodată, ineficacitatea actului juridic poate fi înțeleasă atât în sens larg, cuprinzând toate cauzele care împiedică, restrâng sau afectează producerea normală a efectelor juridice, cât și în sens restrâns, referindu-se la situațiile în care actul juridic, deși valabil și neafectat de vicii, nu produce efecte sau nu le produce în mod normal din cauze autonome.

Reclamanta face trimitere la pct. 8.1 din Contractul de acordare a subvenției în avans nr. 49 din 29 septembrie 2020, potrivit căruia, beneficiarul va restitui integral suma subvenției acordate, daca nu va respecta clauzele prezentului contract, prevederile Regulamentului și altor acte normative care reglementează domeniul subvenționării și dacă va înlătura neajunsurile constatate în legătură cu implementarea proiectului investițional și sau menținerea criteriilor de eligibilitate care au stat la baza acordării subvenției în termenul ți modul propus de beneficiar și aprobat de Agenției sau în termenul indicat expres de Agenție.

Precizează că, motivul rezoluțiunii invocat de Agenție îl constituie nerespectarea prevederilor contractuale. Prin cererea prealabilă, a solicitat Agenției acordarea unui termen suplimentar pentru remedierea neajunsurilor constatate. Însă, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare a refuzat acordarea unui termen suplimentar pentru remedierea așa numitelor încălcări.

Reclamanta menționează că, proiectul investițional selectat spre subvenționare PA2_APL/2005AN0101, conținea în sine mai multe obiective specifice printre care și „Ecologizarea localității prin crearea zonei de agrement cu accent pe familii tinere, copii și pături social defavorizate”. În acest scop a fost alocat terenul cu numărul cadastral *****, unde s-a efectuat investiția privind „Zonă de recreere și agreement între două cișmele”. Ca rezultat a procedurii de achiziții nr. ocds-b3wdpl-MD-1599131307351, a fost desemnat câștigător întreprinderea „Partener Construct” SRL. Reclamanta susține că, la elaborarea proiectului de execuție și a devizului de cheltuieli s-a ținut cont de două izvoare, însă în cadrul demarării lucrărilor s-a depistat și al treilea izvoraș subteran, despre existența căruia nu se cunoștea la etapa de planificare a procedurii de lucrări. Acesta fiind un motiv a viitoarelor deformații induse terenului (lăsări, deplasări) pe tot parcursul execuției și al perioadei de exploatare a obiectului.

O altă problemă a mediului subteran care a trecut ca neidentificată în timpul investigațiilor geotehnice - variabilitatea și eterogeneitatea pământului, de natură antropică (umpluturi de materiale pământoase. de deșeuri de diferite tipuri) care a sfidat „ordinea” de efectuare a lucrărilor.

Motivele de ordin geologic, dar și situația economică nestabilă (creșterea galopantă a prețurilor de achiziție a materialelor de construcție) a făcut Primăria Floreni, împreună cu agentul economic, să întreprindă măsuri urgente de întărire a obiectului prin instalarea rigolei de scurgere, construcția brâurilor de susținere și mărirea rezistenței scenei centrale.

Toate acestea au dus la modificarea caietului de sarcini inițial, prin semnarea în comun acord a ambelor părți, cu contrasemnarea responsabilului tehnic, a devizelor de includere și de excludere a unor cantități de lucrări, ca devizul final să corespundă realității și variantei îmbunătățite a proiectului.

În opinia reclamantei, modificările respective nu au fost arbitrare sau nelegitime, ci au fost determinate de circumstanțe obiective și au fost realizate în condițiile art. 76 alin. (7) din Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice, care permite modificarea contractelor de achiziții publice fără organizarea unei noi proceduri, atunci când modificarea devine necesară ca urmare a unor circumstanțe pe care o autoritate contractantă diligentă nu le-ar fi putut prevedea, nu afectează natura generală a contractului și nu determină o creștere a prețului mai mare de 15% din valoarea contractului inițial.

De asemenea, reclamanta susține că, prin proiectul investițional, și-a asumat obligația de a asigura durabilitatea și continuitatea investiției, angajament pe care l-ar fi respectat prin organizarea unor activități de divertisment, inclusiv cu ocazia Zilei Internaționale a Copilului, instalarea camerelor de supraveghere video pentru protejarea bunurilor, amenajarea spațiilor verzi prin plantarea de arbori și flori, decorarea izvorului, inițierea lucrărilor de extindere a zonei de recreere prin excavarea unui iaz de acumulare, precum și continuarea alocării resurselor financiare în vederea realizării obiectivelor proiectului.

În aceste condiții, reclamanta apreciază că nu a depășit cadrul legal și nici nu a încălcat obligațiile asumate prin proiectul investițional, iar constatările reținute în Ordinul nr. 148 din 11 august 2022 sunt neîntemeiate.

Reclamanta susține că pct. 1 din Ordinul nr. 148 din 11 august 2022, referitor la rezoluțiunea Contractului de acordare a subvenției în avans nr. 49 din 29 septembrie 2020, nu produce efecte juridice. Procedura de rezoluțiune este reglementată de pct. 11 din contract, iar beneficiarul nu a beneficiat de termenul contractual pentru remedierea neajunsurilor constatate. Totodată, potrivit Contractului, rezoluțiunea nu putea fi operată printr-un act administrativ, motiv pentru care rezoluțiunea este ineficientă în cazul dat și nu poate produce efecte juridice.

În consecință, reclamanta apreciază că declarația de rezoluțiune este ineficientă, iar măsurile dispuse de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură sunt neîntemeiate și contrare prevederilor contractuale.

În final, invocând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția europeană a drepturilor omului, reclamanta susține că măsurile dispuse de autoritatea pârâtă reprezintă o ingerință în dreptul său de proprietate, a cărei legalitate urmează a fi verificată de instanță. În opinia reclamantei, în lipsa unei ingerințe conforme cerințelor de legalitate prevăzute de Convenție, s-ar constata încălcarea dreptului la respectarea bunurilor.

La 30 noiembrie 2023, reclamanta a depus **o cerere de concretizare a pretențiilor**, prin care a solicitat constatarea ineficacității pct. 1 din Ordinul nr. 148 din 11 august 2022, prin care s-a dispus rezoluțiunea Contractului de acordare a subvenției în avans nr. 49 din 29 septembrie 2020, pe motiv că această dispoziție nu este susceptibilă să producă efecte juridice.

În susținerea cererii de concretizare, reclamanta menționează că Ordinul nr. 148 din 11 august 2022 cuprinde două măsuri juridice distincte, și anume: rezoluțiunea Contractului de acordare a subvenției în avans nr. 49 din 29 septembrie 2020 și revocarea proceselor-verbale de autorizare a plăților.

Cu referire la procedura de rezoluțiune a contractului, reclamanta invocă prevederile pct. 8.1 din contract, potrivit cărora beneficiarul este obligat să restituie integral subvenția acordată în cazul nerespectării clauzelor contractuale, a prevederilor Regulamentului și ale altor acte normative aplicabile, precum și în situația în care nu înlătură neajunsurile constatate în legătură cu implementarea proiectului investițional și/sau menținerea criteriilor de eligibilitate, în termenul și modul propuse de beneficiar și aprobate de Agenție ori în termenul indicat expres de aceasta.

În opinia reclamantei, din conținutul acestei clauze rezultă obligația Agenției de a acorda beneficiarului un termen pentru remedierea neajunsurilor constatate, anterior dispunerii rezoluțiunii contractului.

De asemenea, reclamanta face trimitere la pct. 11.4 din contract, care reglementează modalitatea de inițiere a procedurii de rezoluțiune, prevăzând că aceasta se demarează, de regulă, prin expedierea unei scrisori recomandate cu confirmare de primire sau printr-un mijloc echivalent de comunicare. Totodată, contractul admite transmiterea somației și prin poșta electronică, fax sau orice alt mijloc de comunicare indicat de beneficiar.

În continuare, reclamanta invocă pct. 11.5 din contract, potrivit căruia beneficiarul dispune de un termen de 10 zile lucrătoare pentru a prezenta observații și a întreprinde măsurile necesare în vederea executării în continuare a obligațiilor contractuale. În cazul în care Agenția nu confirmă acceptarea observațiilor printr-o aprobare scrisă, transmisă în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea acestora, contractul se consideră rezolvit. Totodată, reclamanta face referire la pct. 13.5 din contract, care stabilește modalitățile de transmitere a notificărilor privind rezoluțiunea, respectiv prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin alte mijloace de comunicare, inclusiv poșta electronică și faxul.

Reclamanta susține că rezoluțiunea contractului reprezintă o modalitate de încetare anticipată a raportului juridic contractual, derogatorie de la principiul forței obligatorii a contractului (pacta sunt servanda), a cărui finalitate este executarea corespunzătoare a obligațiilor asumate de părți.

În acest context, invocă prevederile art. 1084 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora contractul poate fi rezolvit numai în temeiurile prevăzute de lege sau prin acordul părților.

Potrivit reclamantei, cauzele generale de rezoluțiune sunt reglementate de dispozițiile Codului civil referitoare la neexecutarea obligațiilor contractuale, inclusiv neexecutarea esențială a obligației, prevăzută de art. 916, și neexecutarea după acordarea unui termen suplimentar, reglementată de art. 917. De asemenea, reclamanta menționează cazurile de neexecutare anticipată a obligației și de neprezentare a asigurărilor adecvate privind executarea acesteia, prevăzute de art. 918 și, respectiv, art. 919 din Codul civil, precum și rezoluțiunea în cazul schimbării excepționale a circumstanțelor, reglementată de art. 1083 din același cod.

Raportând aceste dispoziții legale la circumstanțele cauzei, reclamanta apreciază că măsura dispusă prin pct. 1 din Ordinul nr. 148 din 11 august 2022 nu întrunește condițiile legale pentru rezoluțiunea contractului. În acest sens, reclamanta susține că prevederile art. 916-919 din Codul civil reglementează exercitarea dreptului la rezoluțiune în condițiile respectării procedurii legale de notificare, iar Agenția nu ar fi recurs la această procedură și nu ar fi transmis o notificare privind intenția de rezoluțiune a contractului.

Sub aspectul libertății contractuale, reclamanta arată că părțile pot stabili prin contract condițiile concrete în care poate interveni rezoluțiunea, inclusiv posibilitatea de a recurge la aceasta în cazul unor neexecutări mai puțin importante, durata termenului suplimentar acordat pentru executarea obligațiilor sau chiar rezervarea dreptului de rezoluțiune la discreția uneia dintre părți. În acest din urmă caz, clauzele contractuale trebuie să fie formulate în mod clar și transparent, astfel încât să rezulte neechivoc intenția părților de a institui un asemenea drept discreționar.

În opinia reclamantei, în speță, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nu a respectat mecanismul contractual de rezoluțiune, încălcând prevederile pct. 8.1, prin neacordarea unui termen pentru înlăturarea neajunsurilor constatate, ale pct. 11.4, referitoare la inițierea procedurii de rezoluțiune prin notificare, precum și ale pct. 13.5, privind modalitatea de transmitere a notificării referitoare la rezoluțiunea contractului.

În susținerea argumentelor sale, reclamanta reiterează prevederile art. 992 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora contractul reprezintă acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane, prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. De asemenea, invocă art. 993 alin. (1) și (2) din Codul civil, care consacră libertatea părților de a-și alege contractantul și de a încheia contracte, precum și de a le stabili conținutul, cu respectarea dispozițiilor legale imperative.

Autoritatea publică pârâtă - Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, fiind înștiințată despre necesitatea prezentării referinței, în termenul stabilit de instanța de judecată nu și-a exercitat dreptul de a depune referință asupra cererii de chemare în judecată și nu a prezentat obiecții cu privire la acțiunea înaintată.

În ședința de judecată, reprezentanta reclamantei, avocata Moraru Daniela, nu s-a prezentat, deși a fost legal citată despre data, ora și locul examinării cauzei. Având în vedere că participantul la proces a fost legal înștiințați, iar absența acestuia nu împiedică examinarea cauzei, instanța, în temeiul art. 218 lit. d) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Reprezentanta Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, Veverița Mihaela, a pledat pentru respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și de drept prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în cauză și prin raportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în vederea valorificării drepturilor și intereselor sale legitime, instanța de judecată constată că cererea de chemare în judecată a fost depusă cu respectarea procedurii prealabile și în termenul prevăzut de lege, fiind întrunite condițiile de admisibilitate ale acțiunii.

În ceea ce privește competența de soluționare a cauzei, instanța reține că, potrivit prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, competența de examinare a prezentei acțiuni revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), motiv pentru care acțiunea a fost depusă cu respectarea normelor de competență materială și teritorială.

Potrivit art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura primei instanţe, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acţiunii în contencios administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

În concordanță cu art. 218 din Codul administrativ, examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii:

a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă;

c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în

contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

În temeiul art. 219 din Codul administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În același timp, conform art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În conformitate cu art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu, în temeiul art. 22 și art. 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiectul examinării prezentei cauze îl constituie verificarea legalității și temeiniciei măsurii dispuse prin pct. 1 din Ordinul nr. 148 din 11 august 2022, de declarare a rezoluțiunii Contractului de acordare a subvenției în avans nr. 49 din 29 septembrie 2020, precum și stabilirea dacă aceasta este susceptibilă să producă efecte juridice.

Din materialele cauzei, instanța reține că, la 29 septembrie 2020, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură și Primăria satului Floreni, raionul Anenii Noi, au încheiat Contractul de

acordare a subvenției în avans nr. 49, în vederea implementării proiectului investițional „Amenajarea unei zone de recreere cu teatru verde în satul Floreni”, în cadrul măsurii nr. 2 „Renovarea și dezvoltarea localităților rurale”. (f.d.10-17)

Potrivit contractului menționat, valoarea proiectului eligibil aprobat este de 2.227.345,00 lei, iar cuantumul subvenției aprobate constituie 1.781.876,00 lei. Contribuția financiară a beneficiarului este indicată în mărime de 1.201.090,00 lei, reprezentând 40,26% din valoarea proiectului investițional.

La 15 octombrie 2020, în urma procedurii de licitație publică nr. 21027886 din 24 septembrie 2020, Primăria satului Floreni a încheiat cu SRL „Partener Construct” Contractul de antrepriză nr. 56, pentru executarea lucrărilor aferente obiectivului „Zonă de recreere și agrement între două cișmele”, valoarea lucrărilor contractate fiind de 2.473.209,76 lei. (f.d.18-26)

Ulterior, prin Ordinul nr. 148 din 11.08.2022, emis în temeiul pct. 12 subpct. 1), 2), 6), din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 20/2019, precum și art. 146 alin. (1) lit. b), art. 148, art. 150 alin. (1) și (4) din Codul administrativ, AIPA a dispus:

„1. Se declară rezoluțiunea Contractului de acordare a subvenției în avans nr. 49 din 29 septembrie 2020.

2. Se revocă Procesul-verbal de autorizare a plăților nr. PA-APL/26-10 din 26.10.2020, emis de Direcția autorizarea plăților, în partea ce ține de autorizarea spre plată a sumei de 712 750 lei, conform dosarului PA2_APL/2005AN0101, depus de către Primăria Floreni.

3. Se revocă Procesul-verbal de autorizare a plăților nr. PA-APL/11/2-21 din 27.04.2021, emis de Direcția autorizarea plăților, în partea ce ține de autorizarea spre plată a sumei de 712.750 lei, conform dosarului de subvenționare nr. PA2_APL/2005AN0101, depus de către Primăria Floreni.

4. Se obligă Primăria Floreni ca, în termen ce 30 de zile de la data notificării prezentului Ordin, să restituie Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură suma de 1.425.500 lei, proporțional subvenției acordate conform dosarului de subvenționare nr. PA2_APL/2005AN0101.

5. Pentru clarificarea rechizitelor bancare în scopul operării transferului sumei indicate la pct. 3 Primăria satului Floreni va contacta Direcția finanțe și buget din cadrul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură la nr. de telefon (022) 220-509 sau la adresa electronică angela.chiurci@aipa.gov.md.

6. Se atenționează Primăria Floreni că, în caz de neexecutare în termen a obligației stabilite la pct. 3, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură va emite un mandat de executare în conformitate cu art. 177 din Codul administrativ, pe care îl va transmite pentru executare Serviciului Fiscal de Stat.” (f.d.28-31)

Potrivit Actului de inspecție din 27 mai 2022, întocmit în urma verificării în teren efectuate de specialiștii AIPA, a fost examinată implementarea proiectului investițional aferent dosarului de subvenționare nr. PA2_APL/2005AN0101, în cadrul măsurii nr. 2 „Renovarea și dezvoltarea localității rurale”. În urma controlului, s-a reținut că au fost procurate materiale și servicii de la SRL „Partener Construct” în valoare totală de 2.473.209,76 lei, dintre care au fost achitate 1.987.942 lei, rămânând o restanță de 485.267,76 lei. De asemenea, grupul de control a consemnat anumite neconformități privind respectarea bunurilor și serviciilor eligibile prevăzute în cererea de sprijin financiar, lipsa procesului-verbal de recepție finală și a actelor de mediu, precum și nefinalizarea lucrărilor de construcție a zonei de recreere și agrement. În baza acestor

constatări, grupul de control a concluzionat că subvenția în avans ar fi fost utilizată în alte scopuri decât cele pentru care a fost acordată. (f.d.32-34)

La 14 septembrie 2022, Primăria satului Floreni a depus cerere prealabilă, solicitând constatarea faptului că rezoluțiunea Contractului de acordare a subvenției în avans nr. 49 din 29 septembrie 2020 nu produce efecte juridice, anularea Ordinului AIPA nr. 148 din 11 august 2022, acordarea unui termen suplimentar pentru înlăturarea neajunsurilor ce urmau a fi identificate în urma unui control suplimentar, precum și alocarea sumei de 356.376 lei pentru finalizarea proiectului. (f.d.35-40)

Prin Decizia din 06 octombrie 2022, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare a respins ca neîntemeiată cererea prealabilă depusă de Primăria satului Floreni. (f.d.42-45)

Potrivit art. 357 din Codul civil, actul juridic care, fără a fi nul sau anulabil, nu produce, total sau parțial, efectele sale juridice este considerat ineficient în partea respectivă. Ineficiența poate fi invocată pe cale de acțiune sau de excepție de orice persoană care justifică un interes născut și actual.

Conform art. 359 din Codul civil, un act juridic unilateral nu produce efectele juridice avute în vedere de autorul său în măsura în care prin act se exercită un drept subiectiv care nu există ori pentru exercitarea căruia nu sînt întrunite toate condițiile prevăzute de lege sau actul juridic.

În ceea ce privește rezoluțiunea contractului pentru neexecutare, art. 916 din Codul civil prevede că, creditorul are dreptul la rezoluțiune dacă neexecutarea de către debitor a obligației contractuale este esențială. Neexecutarea obligației contractuale este esențială în unul dintre următoarele cazuri: a) ea privează în mod substanțial creditorul de ceea ce se putea aștepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranșa supusă rezoluțiunii, cu excepția cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut și nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat; b) executarea întocmai a obligației ține de esența contractului; c) ea este intenționată sau din culpă gravă; d) dă creditorului motiv să creadă că nu poate conta pe executarea din partea debitorului în viitor.

Potrivit art. 917 din Codul civil, creditorul are dreptul la rezoluțiune în caz de neexecutare a obligației contractuale dacă i-a acordat debitorului, prin notificare, un termen suplimentar rezonabil pentru executare, iar debitorul nu a executat în acest termen. (2) Dacă termenul acordat este nerezonabil de scurt sau nu s-a fixat niciun termen, creditorul poate rezolvi doar după expirarea unui termen rezonabil din data cînd notificarea produce efecte. (3) Dreptul la rezoluțiune pe temeiul dispozițiilor prezentului articol nu apare dacă neexecutarea este minoră.

Conform art. 918 din Codul civil, creditorul are dreptul la rezoluțiune înainte de scadența obligației contractuale dacă debitorul a declarat că nu va executa obligația sau pe altă cale este clar că nu o va executa, cu condiția, în toate cazurile, că neexecutarea ar fi fost esențială.

Totodată, art. 919 din Codul civil stabilește dreptul creditorului de a recurge la rezoluțiune atunci când, având motive rezonabile să creadă că va avea loc o neexecutare esențială, solicită debitorului, prin notificare, asigurări adecvate privind executarea corespunzătoare a obligației, iar acestea nu sunt oferite într-un termen rezonabil.

Potrivit art. 1084 din Codul civil, contractul poate fi rezolvit în temeiurile prevăzute de lege sau prin acordul părților. De asemenea, părțile pot prevedea expres, prin contract, dreptul la rezoluțiune în cazul neexecutării obligațiilor contractuale, în condițiile stabilite de acestea.

În materia subvenționării în agricultură și mediul rural, art. 8 din Legea nr. 276/2016 cu privire la principiile de subvenționare în dezvoltarea agriculturii și mediului rural, prevede că, (1) Statul, prin intermediul autorităţii administraţiei publice competente, aplică în mod

nediscriminatoriu criteriile şi modalitățile de acordare a subvenţiilor în agricultură şi mediul rural faţă de toţi solicitanții, precum şi în raport procentual, relativ echitabil, pentru toți potențialii beneficiari. (2) Acordarea subvențiilor are la bază prezumția respectării legislației de către producătorii agricoli și tratarea în favoarea acestora a îndoielilor apărute la aplicarea legislaţiei ce ţine de activitatea de subvenționare. (3) Nu se consideră încălcare a principiului tratamentului egal aplicarea în privinţa unui grup de persoane, deosebit după anumite trăsături obiective, a unui regim de reglementare diferit de cel aplicat altui grup de persoane, identificat în baza altor criterii, dacă o astfel de tratare diferită rezultă din obiectivele strategice de dezvoltare.

Articolul 10 alin. (1) din aceiași lege stabilește că, Statul, prin intermediul autorităţilor administraţiei publice centrale, garantează consecvenţa şi previzibilitatea în activitatea autorităţilor responsabile de elaborarea și implementarea politicii de subvenţionare în agricultură şi mediul rural, a reglementărilor aprobate de către Parlament, Guvern, alte autorități ale administrației publice.

Totodată, potrivit art. 6 alin. (4) din Legea nr. 276/2016, investiţiile în curs de realizare, contractate înainte de intrarea în vigoare a legislaţiei noi, vor continua să fie guvernate de legislaţia veche în ceea ce priveşte natura şi extinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, în special cuantumul subvenţiei acordate, precum şi orice efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede condiţii mai avantajoase pentru producătorul agricol.

Instanța reține că, condițiile și procedura de acordare a subvențiilor în avans pentru îmbunătățirea nivelului de trai și de muncă în mediul rural sunt reglementate prin Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 476/2019.

În acest sens, pct. 13 din Regulament stabilește obligația solicitantului ca, la finalizarea implementării proiectului, să prezinte documentele confirmative prevăzute de actul normativ, inclusiv copia procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor și a procesului-verbal de recepție finală, însoțite de decizia, acordul sau avizul eliberat de autoritatea competentă în domeniul mediului și resurselor naturale.

Potrivit pct. 54 din Regulament, modelul contractului de acordare a subvenției în avans se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, dezvoltării regionale și mediului și conține, în mod obligatoriu, clauze cu privire la: 5) obligațiile beneficiarului, inclusiv de a menține funcționalitatea infrastructurii și de a evita orice modificare substanțială care afectează condițiile infrastructurii, ceea ce poate duce la subminarea obiectivelor sale inițiale, în conformitate cu termenele specificate în prezentul Regulament. În cazul modificării proiectului/planului de afaceri, solicitantul va informa în scris despre modificările operate Agenția, care va transmite dosarul spre reexaminare în cadrul Comisiei.

Pct. 55 din Regulament reglementează procedura de acordare a subvențiilor în avans, inclusiv condițiile de debursare a tranșelor și documentele justificative necesare confirmării cheltuielilor efectuate de beneficiar, precum și documentele ce urmează a fi prezentate la finalizarea proiectului.

Pct. 63 din Regulament stabilește temeiurile pentru inițierea procesului de rambursare a subvenției în avans acordate și rezoluțiunea contractului de acordare a subvenției, printre care: 2) utilizarea subvenției în avans în alte scopuri decât cele pentru care a fost acordată; 3) modificarea proiectului/planului de afaceri fără notificarea și acordul prealabil al Agenției.

În ceea ce privește regimul juridic al actelor administrative individuale prin care au fost autorizate plățile subvenției, art. 146 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, prevede că, un act administrativ individual legal favorabil poate fi revocat în tot sau în parte cu efect pentru viitor, chiar şi după ce a devenit incontestabil, numai atunci cînd:

a) revocarea este admisă prin prevedere legală sau actul administrativ conţine rezerva revocării;

b) actul administrativ este legat de o obligare şi beneficiarul nu a îndeplinit-o sau nu a îndeplinit-o în termenul stabilit;

c) în baza faptelor survenite ulterior, autoritatea publică ar avea dreptul să nu emită actul şi fără revocarea lui s-ar periclita interesul public;

d) în baza unei prevederi legale modificate autoritatea publică ar avea dreptul să nu emită actul administrativ, beneficiarul încă nu a făcut uz de avantajul respectiv sau nu a primit încă nicio prestaţie în baza actului administrativ şi fără revocarea lui s-ar periclita interesul public;

e) revocarea este necesară prevenirii sau înlăturării dezavantajelor grave pentru bunăstarea comună.

(2) Un act administrativ individual legal favorabil prin care se acordă o prestaţie bănească unică sau periodică ori o prestaţie materială pentru îndeplinirea unui anumit scop sau care reprezintă condiţia pentru aceasta poate fi revocat în tot sau în parte cu efect pentru viitor sau trecut, chiar şi după ce a devenit incontestabil, şi atunci cînd prestaţia nu se foloseşte deloc, nu se foloseşte imediat după acordare sau nu se foloseşte în scopul stabilit în actul administrativ.

Potrivit art.148 alin.(1) din Codul administrativ, retragerea, revocarea sau anularea unui act administrativ individual incontestabil se decide de autoritatea publică competentă conform art.53–59 sau conform altor prevederi legale.

Conform art.150 alin.(1) și (4) din Codul administrativ, prestaţiile deja acordate se restituie dacă un act administrativ individual a fost rectificat, retras, revocat sau anulat din cauza unei erori evidente ori a devenit nevalabil în condiţiile art.138 alin.(4) lit b). Prestaţiile acordate în servicii şi cele materiale se restituie în bani. Decizia de restituire se emite de autoritatea publică care a decis în privinţa rectificării, retragerii, revocării sau anulării actului administrativ individual. Dacă actul administrativ individual a devenit nevalabil ca urmare a survenirii unei condiţii de dizolvare, atunci competenţa îi aparţine autorităţii publice care a emis actul administrativ.

Examinând materialele cauzei, apreciind probele administrate în raport cu prevederile legale incidente și argumentele invocate de părți, instanța ajunge la concluzia că acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În speță, obiectul contenciosului administrativ în prezenta cauză îl constituie verificarea legalității și temeiniciei măsurii dispuse prin pct. 1 din Ordinul nr. 148 din 11 august 2022, de declarare a rezoluțiunii Contractului de acordare a subvenției în avans nr. 49 din 29 septembrie 2020, precum și stabilirea dacă aceasta este susceptibilă să producă efecte juridice.

Instanța reține că, în temeiul dosarului de subvenționare, Primăria satului Floreni a obținut aprobarea finanțării proiectului investițional „Amenajarea unei zone de recreere cu teatrul verde în satul Floreni”, încheind ulterior cu AIPA Contractul de acordare a subvenției în avans nr. 49 din 29 septembrie 2020.

Prin contract, beneficiarul și-a asumat obligația de a implementa proiectul investițional în conformitate cu documentația aprobată și cu condițiile stabilite de Regulamentul privind acordarea subvențiilor pentru îmbunătățirea nivelului de trai și de muncă în mediul rural din Fondul național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 476/2019.

Din materialele dosarului administrativ rezultă că, în urma verificărilor efectuate în teren, AIPA a constatat existența unor abateri de la proiectul investițional aprobat, nefinalizarea lucrărilor, lipsa documentelor de recepție și de mediu, precum și modificarea proiectului și a

devizelor de lucrări fără notificarea și acordul prealabil al autorității. Aceste constatări au fost consemnate în Actul de inspecție nr. 58-APL/is/2022 din 27 mai 2022 și au constituit temeiul factual al emiterii Ordinului nr. 148 din 11 august 2022.

Cu privire la modificarea proiectului fără notificarea și acordul prealabil al AIPA, instanța reține că însăși reclamanta nu contestă faptul că, pe parcursul executării lucrărilor, au fost operate modificări ale proiectului investițional și ale devizelor inițiale, justificându-le prin descoperirea unui izvor subteran, particularitățile solului și creșterea prețurilor materialelor de construcție.

Cu toate acestea, potrivit pct. 54 subpct. 5) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 476/2019, beneficiarul are obligația de a informa în scris AIPA despre modificările proiectului sau ale planului de afaceri, dosarul urmând a fi transmis spre reexaminare în cadrul Comisiei competente.

Această obligație este reflectată și în condițiile contractuale asumate de beneficiar.

Or, din materialele dosarului administrativ nu rezultă că Primăria Floreni ar fi notificat AIPA cu privire la modificările operate sau că ar fi solicitat reexaminarea proiectului. Semnarea de către beneficiar și antreprenor a devizelor de includere și excludere a unor lucrări nu poate substitui procedura de notificare și aprobare prevăzută de Regulament.

În acest context, argumentele reclamantei referitoare la caracterul obiectiv al circumstanțelor care au determinat modificarea proiectului nu sunt suficiente pentru a înlătura obligația de notificare și obținere a acordului prealabil al AIPA. Nici invocarea art. 76 din Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice, nu poate conduce la o altă concluzie, întrucât această normă reglementează condițiile modificării contractului de achiziție publică dintre autoritatea contractantă și operatorul economic, fără a înlătura obligațiile distincte ale beneficiarului față de autoritatea care acordă subvenția.

Prin urmare, modificarea contractului de achiziție publică în condițiile prevăzute de lege, nu exonerează beneficiarul de respectarea cerințelor speciale instituite de Regulamentul nr. 476/2019 în raport cu AIPA.

Cu privire la respectarea procedurii de notificare și audiere a reclamantei, instanța reține că, prin scrisoarea nr. 517/05 din 20 iunie 2022, AIPA a informat Primăria Floreni despre neconformitățile constatate în cadrul verificărilor și i-a oferit posibilitatea de a-și expune poziția și de a formula obiecții.

Ca urmare, prin scrisoarea nr. 264 din 30 iunie 2022, reclamanta a comunicat dezacordul său față de constatările consemnate în actul de inspecție și a solicitat reexaminarea proiectului investițional.

Astfel, instanța constată că reclamantei i-a fost asigurată posibilitatea efectivă de a-și prezenta punctul de vedere asupra circumstanțelor care au stat la baza inițierii procedurii administrative, iar AIPA a examinat obiecțiile formulate înainte de adoptarea soluției.

Referitor la argumentele reclamantei privind ineficiența declarației de rezoluțiune a Contractului de acordare a subvenției în avans nr. 49 din 29 septembrie 2020, dispusă prin pct. 1 din Ordinul nr. 148 din 11 august 2022, pe motiv că nu ar fi fost respectate dispozițiile art. 916-919 din Codul civil, instanța reține următoarele.

Potrivit art. 161 din Codul administrativ, în măsura în care din dispozițiile art. 154-160 nu rezultă derogări, se aplică celelalte prevederi ale Codului administrativ, iar suplimentar se aplică în mod corespunzător normele dreptului civil.

În speță, temeiurile și condițiile speciale privind rezoluțiunea contractului de acordare a subvenției în avans sunt reglementate de Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 476/2019 și de clauzele Contractului nr. 49 din 29 septembrie 2020.

Potrivit pct. 63 subpct. 2) și 3) din Regulament, constituie temeiuri pentru inițierea procedurii de rambursare a subvenției și rezoluțiune a contractului utilizarea subvenției în alte scopuri decât cele pentru care a fost acordată, precum și modificarea proiectului sau a planului de afaceri fără notificarea și acordul prealabil al AIPA.

Prin urmare, normele Codului civil privind rezoluțiunea contractului urmează a fi aplicate în mod corespunzător, ținând cont de reglementarea specială a raportului juridic de subvenționare și de obligațiile asumate de beneficiar prin contract.

În aceste condiții, având în vedere că au fost constatate circumstanțe care se încadrează în temeiurile speciale de rezoluțiune prevăzute de Regulament, iar reclamanta nu a demonstrat îndeplinirea obligației de notificare a modificărilor proiectului și obținerea acordului prealabil al AIPA, instanța apreciază că argumentele invocate în susținerea ineficienței declarației de rezoluțiune nu sunt întemeiate.

În acest context, analizând argumentele expuse de reclamantă în cererea de chemare în judecată, în coroborare cu circumstanțele de fapt ale cauzei, materialul probator administrat și normele legale incidente, instanța de contencios administrativ constată că poziția reclamantei este neîntemeiată, fiind fundamentată pe o interpretare eronată a prevederilor legale aplicabile și pe argumente care nu sunt de natură să infirme legalitatea măsurii dispuse de autoritatea publică.

Or, materialele cauzei confirmă că reclamanta s-a abătut de la proiectul investițional aprobat, operând modificări fără notificarea și acordul prealabil al AIPA. Totodată, instanța reține că AIPA a examinat circumstanțele constatate, a oferit reclamantei posibilitatea de a-și expune punctul de vedere și a respectat procedura aplicabilă declarării rezoluțiunii contractului.

Prin urmare, constatând existența temeiurilor prevăzute de Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 476/2019 și respectarea procedurii de declarare a rezoluțiunii, instanța apreciază că măsura dispusă prin pct. 1 din Ordinul AIPA nr. 148 din 11 august 2022 este justificată în fapt și în drept.

Instanța mai constată că măsura contestată respectă principiul proporționalității, fiind determinată de neexecutarea obligațiilor asumate de beneficiar și urmărind protejarea destinației fondurilor publice acordate cu titlu de subvenție.

În consecință, instanța concluzionează că acțiunea în contencios administrativ înaintată de Primăria satului Floreni împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură privind constatarea ineficienței pct. 1 din Ordinul nr. 148 din 11 august 2022, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art.224-225 din Codul administrativ, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea depusă de Primăria satului Floreni împotriva Agenției de Intervenție și Plăți în Agricultură privind contestarea actelor administrative, ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani).

Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac